SEVERNOATLANTSKA OSCILACIJA

Nina Črnivec

Mentor: prof. dr. Nedjeljka Žagar

Seminar, 3. letnik

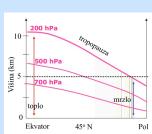
VSEBINA

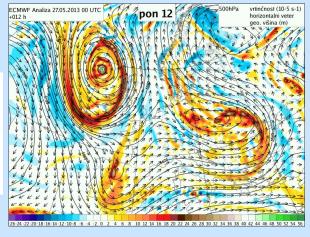
- Osnovne lastnosti sinoptičnega toka v zmernih zemljepisnih širinah
- Severnoatlantska oscilacija (NAO)
- Indeks NAO
- Pozitivna in negativna faza NAO
- Metoda empiričnih ortogonalnih funkcij pri analizi NAO
- O Dinamični in geografski dejavniki NAO
- Zgodovinske rekonstrukcije in časovni profil NAO
- Zaključek

Osnovne lastnosti sinoptičnega toka v zmernih zemljepisnih širinah - dnevno stanje

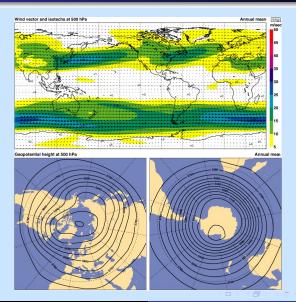
Polje geopotencialne višine in vetra na 500 hPa.

Višinske karte!

Osnovne lastnosti sinoptičnega toka v zmernih zemljepisnih širinah - klimatologija

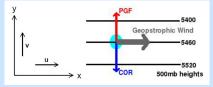

Osnovne lastnosti sinoptičnega toka v zmernih zemljepisnih širinah

Gibanje toka je pretežno horizontalno.

2D gibalna enačba

$$rac{d\mathbf{V}_H}{dt} = -rac{1}{
ho}
abla p - f\mathbf{k} imes \mathbf{V} + \mathbf{F}_{tr,H}.$$

Geostrofski približek - ravnotežje sil gradienta tlaka in Coriolisove sile.

Geostrofsko ravnovesje - (x,y,z) sistem

$$+fupprox -rac{1}{
ho}rac{\partial p}{\partial y}$$
 $-fvpprox -rac{1}{
ho}rac{\partial p}{\partial x}$

Geostrofsko ravnovesje - (x,y,p) sistem

$$+fu \approx -rac{\partial \phi}{\partial y}$$
 $-fv \approx -rac{\partial \phi}{\partial x}$

V zmernih zemljepisnih širinah prevladujejo zahodni vetrovi (klimatologija).

Severnoatlantska oscilacija opisuje stanje variabilnosti zahodnega toka v zmernih zemljepisnih širinah.

Severnoatlantska oscilacija

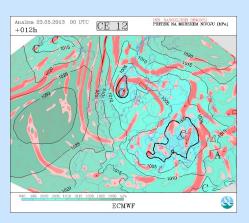
- severnoatlantska
- oscilacija ?

Severnoatlantska oscilacija je ena najbolj značilnih nizkofrekvenčnih variabilnosti cirkulacije v zmernih zemljepisnih širinah.

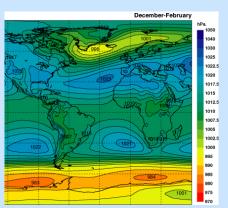
Pojav je posebno izrazit v zimskih mesecih.

Polje tlaka na nivoju morja

Dnevno stanje

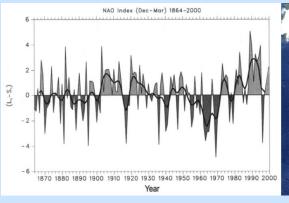
Klimatologija

Indeks NAO

• Hurrell: Lizbona - Stykkisholmur.

$$NAOI = \frac{p_{L-S} - \langle p_{L-S} \rangle}{\sigma}$$

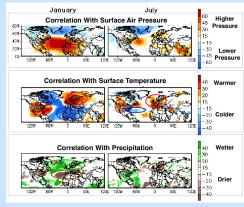

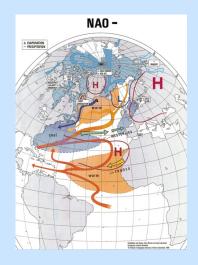
Pozitivna faza NAO

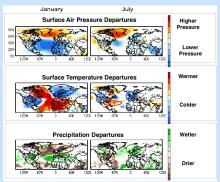
- Izraziti polji visokega in nizkega zračnega tlaka.
- Večja hitrost zahodnih vetrov (jugozahodniki).
- Srednja in severna Evropa mile in vlažne zime.
- Južna Evropa hladne in suhe zime.

Negativna faza NAO

- Šibkejši polji visokega in nizkega zračnega tlaka.
- Manjša hitrost zahodnih vetrov.
- Pogosti vdori arktičnega zraka v severne dele Evrope.
- Srednja in severna Evropa hladne in suhe zime.
- Južna Evropa tople in vlažne zime.

Metoda empiričnih ortogonalnih funkcij

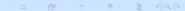
Dva osnovna namena:

- Boljši vpogled v prostorska in časovna odstopanja proučevanega polja geofizikalnih spremenljivk.
- 2 Zmanjšanje števila redundantnih podatkov.

Obravnavamo polje poljubne prostorsko in časovno odvisne skalarne spremenljivke f(x,t). Vrednosti spremenljivke izmerimo hkrati na M merilnih mestih ob N različnih časih

$$\mathbf{F} = \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} & \cdots & \cdots & f_{1N} \\ f_{21} & f_{22} & \cdots & \cdots & f_{2N} \\ \cdots & \cdots & \cdots & \cdots & \cdots \\ \cdots & \cdots & \cdots & f_{mn} & \cdots & \cdots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ f_{M1} & f_{M2} & \cdots & \cdots & f_{MN} \end{bmatrix}$$
 (1)

V zgornji matriki neposredno izmerjene podatke nadomestimo z **odstopanji od povprečne vrednosti**.

Metoda empiričnih ortogonalnih funkcij

Cilj: Poiskati želimo ortogonalno bazo novega vektorskega prostora $\{e_1, e_2, ..., e_M\}$, tako, da novi bazni vektorji e_k zaporedoma kažejo v smereh največje variabilnosti vektorjev f_n . Zahtevamo medsebojno ortonormiranost vektorjev množice $\{e\}$:

$$(\mathbf{e}_k \cdot \mathbf{e}_j) = \mathbf{e}_k^T \mathbf{e}_j = \begin{cases} 1 & \text{za } k = j, \\ 0 & \text{za } k \neq j. \end{cases}$$
 (2)

Množico vektorjev {e} imenujemo empirične ortogonalne funkcije.

V matematičnem smislu želimo **zaporedoma**, za k = 1,...M, maksimizirati izraz:

$$\frac{1}{N} \sum_{n=1}^{N} [\mathbf{f}_n \cdot \mathbf{e}_k]^2 = \frac{1}{N} [\mathbf{e}_k^T \mathbf{F} \mathbf{F}^T \mathbf{e}_k] = \mathbf{e}_k^T \mathbf{R} \mathbf{e}_k.$$
 (3)

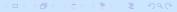
Kovariančna matrika R:

$$\mathbf{R} = \frac{1}{N} \mathbf{F} \mathbf{F}^{T}. \tag{4}$$

Problem iskanja lastnih vrednosti:

$$\mathbf{R}\mathbf{e}_{k} = \lambda_{k}\mathbf{e}_{k}.\tag{5}$$

Lastne vrednosti uredimo po velikosti: $\lambda_1 \geq \lambda_2 \geq ... \geq \lambda_M$.

Metoda empiričnih ortogonalnih funkcij

Sled matrike \mathbf{R} je invariantna na transformacijo baze:

$$\sum_{m=1}^{M} r_{mm} = \sum_{k=1}^{M} \lambda_k. \tag{6}$$

Delež celotne variance v smeri vektorja \mathbf{e}_k :

$$\frac{\lambda_k}{\sum_{k=1}^M \lambda_k}$$

Razvoj \mathbf{f}_n po bazi EOF:

$$\mathbf{f}_n = \sum_{k=1}^M c_{kn} \mathbf{e}_k \tag{7}$$

Koeficienti ckn:

$$c_{kn} = \mathbf{e}_k^T \mathbf{f}_n. \tag{8}$$

Rekonstrukcija podatkov:

$$\mathbf{F} = \mathbf{EC}.\tag{9}$$

Delna rekonstrukcija podatkov:

$$\mathbf{F}_r = \mathbf{E}_r \mathbf{C}_r. \tag{10}$$

Metoda EOF - primer v 2D

Ljubljana

Kovariančna matrika:

$$\mathbf{R} = \begin{bmatrix} 31, 7 & 27, 9 \\ 27, 9 & 26, 7 \end{bmatrix}$$

Lastni vrednosti:

$$\lambda_1 = 57, 2$$

$$\lambda_2 = 1, 2$$

Maribor

Lastna vektorja:

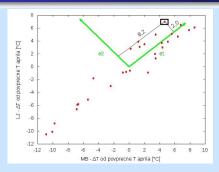
$$\mathbf{e}_1^T = (0,738;0,675)$$

$$\mathbf{e}_2^T = (-0, 675; 0, 738)$$

$$\frac{\lambda_1}{\lambda_1 + \lambda_2} = 0,980$$

Metoda EOF - primer v 2D

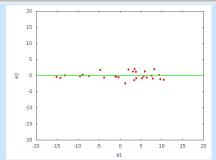
$$c_{1n} = \mathbf{e}_1^T \mathbf{f}_n$$
$$c_{2n} = \mathbf{e}_2^T \mathbf{f}_n$$

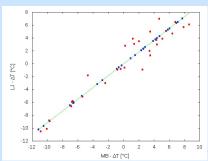
Popolna rekonstrukcija:

$$\mathbf{f}_n(p.r.) = c_{1n}\mathbf{e}_1 + c_{2n}\mathbf{e}_2$$

• Delna rekonstrukcija:

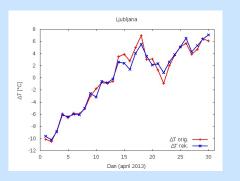
$$\mathbf{f}_n(d.r.)=c_{1n}\mathbf{e}_1$$

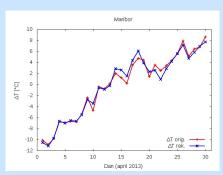

Metoda EOF - primer v 2D

Ljubljana

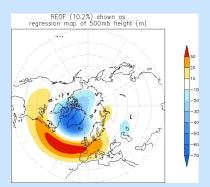
Maribor

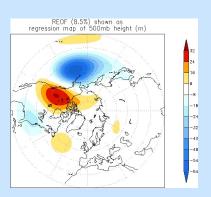
Uporaba metode EOF pri analizi NAO

Z metodo EOF analiziramo:

- polje tlaka na nivoju morja,
- polje geopotencialne višine.

Vzorec NAO

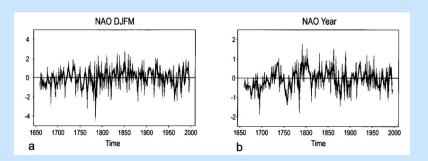
Vzorec PNA

Dinamični in geografski dejavniki NAO

- Kratkoročna dinamika NAO v ospredju atmosferska dogajanja.
- NAO ni izoliran atmosferski pojav!
- Kompleksen sistem: izmenjava toplotnih tokov med oceani in ozračjem, spremembe slanosti in zaledenitve morja, sončno obsevanje, izhlapevanje, vlažnost, ipd.
- Manj raziskani dejavniki: povezava med troposfero in stratosfero, vulkanski izbruhi, koncentracija ozona.
- Celostnih dolgoročnih vplivov posameznih dejavnikov ne poznamo.

Zgodovinske rekonstrukcije in časovni profil NAO

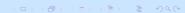
- Neposredne meritve tlaka možne rekonstrukcije indeksa NAO do leta 1821.
- Rekonstrukcije za starejša obdobja na podlagi sekundarnih indikatorjev (drevesne letnice, ledeni pokrov Grenlandije).

Različne periode: 2,5 let, 6 do 10 let, 32 let, 64 let.

Povzetek in zaključek

- Severnoatlantska oscilacija je vodilni način atmosferske variabilnosti na severni polobli.
- NAO je nabolj izrazit pozimi in ima dve fazi.
- Obdobja NAO+ okrepljeni zahodniki, mile in vlažne zime v srednji in severni Evropi.
- Obdobja NAO- šibki zahodniki, poti ciklonov se obrnejo na jug v Sredozemlje.
- Stanje NAO neposredno vpliva na vodne zaloge, energetsko oskrbo, kmetijstvo, ribištvo, ...
- Celovite slike o dejavnikih, ki vplivajo na fazo NAO, še nimamo.
- Indeks NAO v svoji pozitivni in negativni fazi pogosto vztraja več zaporednih zim. Vprašanje - zakaj? (sezonske napovedi!)

Hvala za pozornost!